

ПАМ'ЯТІ ВЧЕНОГО

ПАМ'ЯТІ ПЕТРА МИКОЛАЙОВИЧА ВІТТЕ

18 квітня 2017 року пішов з життя провідний науковий співробітник відділу епідеміологічних досліджень ДУ «Інститут медицини праці НАМН України» Петро Миколайович Вітте.

П. М. Вітте народився 13 листопада 1947 року в місті Києві. Після навчання в школі № 97 м. Києва поступив до Київського медичного інституту, який закінчив у 1972 році. Все трудове життя Петра Миколайовича пов'язане з Київським НДІ гігієни праці та профзахворювань (нині ДУ «Інститут медицини праці НАМН України»). Ще будучи студентом, він з 1969 року почав працювати лаборантом Інституту, а з 1972 року — продовжував працювати лікарем. У 1978 році був обраний на посаду молодшого наукового співробітника, з 1985 року — на посаду старшого наукового співробітника відділу епідеміологічних досліджень Інституту, у якому й працював до останнього часу. На Вченій Раді Інституту в 2002 році був обраний на посаду провідного наукового співробітника. З 2004 року — член Вченої Ради Інституту.

У 1972—1995 роках П. М. Вітте виконував наукову тематику, пов'язану з проблемами прогнозування стану фізіологічних функцій організму і показників здоров'я залежно від впливу основних виробничих факторів на працюючих в тваринництві. У 1982 році він захистив кандидатську дисертацію «Гігієна і фізіологія праці жінок-операторів інкубаційних цехів птахофабрик», яка була присвячена проблемам профілактики погіршення здоров'я робітниць інкубаційних цехів птахофабрик, у тому числі й від професійного впливу штучної іонізації повітря, що отримується шляхом радіаційного опромінення повітря робочої зони титано-третієвими іонізаторами, у комбінації з іншими професійно-виробничими факторами. У 1985—1988 роках він був співголовою секції в Науковій Раді Держкомспорту СРСР з впровадження виробничої гімнастики в промисловість і сільське господарство.

Всебічні знання та професійна обізнаність Петра Миколайовича забезпечили йому затребуваність не тільки в Україні, але й за кордоном. Його висока кваліфікація була підтверджена сертифікатами провідних установ колишнього СРСР (Інституту удосконалення лікарів МОЗ СРСР, ВКНЦ АМН СРСР, Каунаського медичного університету в Литві тощо), а також України. Крім цього, він отримав сертифікати Бостонського, Гарвардського та Колумбійського університетів США, Мюнстерського університету в ФРН з питань епідеміологічного аналізу неінфекційних захворювань. Його робота з оцінки та управління

ризиком урологічних захворювань, яку він виконував як співвиконавець з Інститутом урології АМН України в 1995—1998 роках, була премійована в 1999 році Академією медичних наук України як найкраща.

П. Н. Вітте брав участь в створенні в Інституті в 1992 році Етичного комітету з біоетики, був обраний його секретарем і працював дотепер. Ця робота дозволила йому успішно брати участь в Першому Українському Конгресі з біоетики в 2001 році, а також бути запрошеним в 2002 році в Брюссель, а в 2003 році — у Лондон як вже постійний член створеної ЄС і ВООЗ організації «Стратегічна Ініціатива по Розвитку Можливостей для Етичної Експертизи» і як член координаційного комітету Європейського Форуму з належної клінічної практики.

Широта П. М. Вітте як вченого поєднувалася в ньому з величчю людини. Такі природні якості, як інтелігентність, патріотизм, почуття честі, були йому притаманні в найвищій мірі. Петро Миколайович з якоюсь особливою турботою й доброзичливістю ставився до людей, ніколи нікому не відмовляв у допомозі.

Останні роки роботи П. М. Вітте був керівником групи аналізу та оцінки професійних ризиків. Основні напрями його наукової роботи були присвячені вивченню епідеміологічних закономірностей професійної та виробничо-обумовленої захворюваності, оцінці та управлінню професійним ризиком захворюваності залежно від впливу виробничих і стандартних факторів ризику на працюючих в промисловості й сільському господарстві, дослідженню радіаційно-обумовленої катаракти, питанням біологічної етики в медицині праці. П. М. Вітте разом із співавторами був висунутий на Державну премію України з питань науки й техніки.

Петро Миколайович брав участь у виконанні багатьох міжнародних грантів, здійснював міжнародні зв'язки стосовно споріднених проблем медицини праці з багатьма країнами (США, В'єтнам, Сербія тощо).

Колектив Інституту глибоко тужить та висловлює щире співчуття родині, близьким та співробітникам Петра Миколайовича.

